

**Ioannis Tollenarii Brvgensis e Soc. Iesv Specvlvm
Vanitatis Sive Ecclesiastes Solvta Ligataq. Oratione
Dilvcidatvs**

Tollenaer, Jean de

Antverpiæ, 1635

Metrica Paraphrasis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68633)

REGIS Neritij *vagas*
Dum puppes pelago dissipat Æolus,
Mulcentes Siculi freti
Littus, præterit cantu Acheloides.
Harum qui modulo obsequens
Blandis littoribus fixerit anchoram,
Non uxor patrio solo
Amplexus reduci porriget obuios,
Non hic postibus ædium,
Non charæ soboli diuidet oscula, at
Extorris patriis focus
Putrescet vacui margine littoris.
Ab! ne consimilis furor
Sirenium in scopulos nauifragam ratem
Pellat, dum fatuus tibi
Verbosè ingeminat, Viuite florida
Ætatis memores viri:
Dum per fata licet, Viuite, viuite,
Dum frons marmore candicat,
Dum pingunt Charites purpureas genas:
Soles ducite lucidos,
Ætatis rosæa carpite flosculos,
Securi quibus ostiis
In vitam introitus detur, & exitus.
Nescit massa Promethei
Quo pulchram faciem è puluere duxerit:
Et quis nuntius aliger,
Qui limen superum, qui terit inferum,
Certo digeret ordine
Quæ post fata, anima fata supersit

Xxxx 2

Restent,

Restent, cū tetigit latus
 Fax busti, & cineres urna coërcuit?
 An toti morimur? neque
 Iuratam Superis qui subiit Stygem
 Vsq̃uam est? Ut calidus vapor
 Arctoi Boreæ flatibus interit.
 Quis scit num stygi lacus
 Inferniq̃ue rogi, vitaq̃ue postuma, &
 Stellati domus ætheris
 Par sit sollicito fabula somnio.
 Ergo seposito metu
 Ætatem profugam sistite gaudiis.
 At tu, quem Superum domus,
 Scintillansq̃ue trahit patria siderum,
 Dulces auribus excute
 Sirenū modulos, ne patriâ exules.
 Hanc pestem procul ac procul
 Arceto: hanc stolidi dum penitis bibunt
 Haustam visceribus, procul
 Cælesti Solymâ obliqua per auia
 Vitam erroribus implicant,
 Lassi deliciis, & saturi vago
 Luxu, nil nisi tædia
 Ructantes, solidis dum vacui bonis
 Marcent Tantaleâ fame.
 Aut Ixionis implicitos rotis
 Æternâ labor orbitâ
 Fessos circumagit, Dædalides iter
 Perplexum, ut memorant, legens,
 Et spiras Ariadnæ irremeabiles,
 Numquam se patriæ redux,
 Nec Pandionis mœnibus intulit.

*Sic quos immemores Dei,
 Securosque nimis postuma quid ferat
 Aetas, & Venus, & ioci,
 Et vita instabilis ludicra detinent;
 Quam per mille petunt vias,
 Vano ludificat nomine faustitas.
 Esto ambagibus omnia
 Europaëque, Asiaëque, & Libyes vagi
 Errones sola permeent,
 Et vitam excrucient mille laboribus;
 Numquam ad mœnia patriæ
 Prouectos animorum excipiet quies,
 Nequidquam Antipodum freto
 Aut terris alio Sole calentibus
 Vestigant animæ bonum,
 Cum stellata habitat templa beatitas.*

PROSA EXEGESIS.

TAMETSI naturâ ita comparatum est, vt ad sum-
 mum bonum quilibet adspiret, & occulto quodam
 impulsu ad veræ solidæque beatitatis domicilium pro-
 se quisque alius aliud iter instituat; tamen ab hac metâ
 nulli magis aberrant, quàm qui de vitâ postumâ, ani-
 mæque immortalitate aut desperant, aut ambigunt.
 Cum enim nulla possit esse vera beatitas, cuius posses-
 sionem non firmat æternitas, æternitas autem ultra
 mortalitatis huius limites inuestiganda sit; quomodo
 miseri isti beatam illic vitam inuenient, vbi nec vitam
 existimant inueniri?

Et hi quidem omnes triplici ferè viâ ad futilem
 quamdam, & fallaci cogitatione adumbratam conten-
 dunt beatitatem. Nonnulli sepositâ omni curâ felicitatis.

*Varia opi-
 niones ab-
 errantium
 à scopo bea-
 titatis.*

Xxxx 3

aut